

сама дні́-тѣ на живе́стѣ-жту си . За ради тоба за да не ны́ побре́ди віно-то, не тре́ба да піемж на всакъ дѣнь, нито да го піемж вінъ ёть мѣркѣ-тж; ко́лко-то є ѿкай младъ тѣлко-эн по́ многу тре́ба да сѧ возвдержава ёть віно-то: не тре́ба никога дру́ги піять да го сѹпотреблявамы, освенъ само въ пра́зднику, каквѣ-то єдно засолѣванье (мезѣ) на трапе́зѣ-тж, кога́-то щемж да докáрамы веселѣж' на єдинъ трапе́зѣ, ко́л-то є ѿниколена ёть прѣ́тели.

'Остáва ми юще да похорти́вамъ за двѣ икшà, кой-то на днешни-тѣ времена тѣжрдъ многи сѹпотребляватъ, сирѣчъ 1. за тѣтюнъ-жту, и 2. за ймифї-е-то.

1. Тѣтюнъ-жту є єдно научаванье ко́е-то є на́й за чуденъе. Не може да сѧ расви́ре какъ єдно каденъе тржсно, водливо на вѣ́съ, и єдна гнѣснáва вонъ може да докáра наслажденіе, и да стачи єдна нѣжда тѣлке-зи голѣма , што сѧ нали́ція икай человѣцы, кой-то не сѧ возвлагодарени, нито иматъ добрѣ кѣфъ ако не си напѣлнія ѿстѣ-тж и носъ-жту сѧ тѣй-зи дѣимъ дѣматъ чи тѣтюнъ-жту има икай добри-ны . За ради кой-то не ѿ хорти́вамъ, защо кой-то не пійтъ тѣтюнъ не могатъ да ги сѹгадїятъ. Ты́я добрины сѧ совѣ́мъ никаквы, защо кой-то не ги познá-ватъ сѧ пакъ здрѣви, каквѣ-то, и кой-то сѹпотребляватъ тѣтюнъ-жту. Но долженъ сѧмъ да докажа тѣка вредъ-тж ко́л-то докарба тѣтюнъ-жту на млады-тѣ, што кой-то млади не сѧ сѧ научили да пі-ијутъ тѣтюнъ, да сѧ тѣтюнъ (чалащи́сватъ) да ро́дите вѣгнатъ.